

РЕШЕНИЕ

№ 3304

гр. София, 27.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 27.09.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **4563** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за движението по пътищата.

Образувано е по жалбата от Г. П. Т. от Г. С., срещу Заповед № 69304 от 19.06.2009 г., издадена от началник на О. „П.” - С., с която му е отнето свидетелство за управление на МПС.

Жалбоподателят твърди незаконосъобразност на обжалвания административен акт, поради това, че част от наказателните постановления, с които са му налагани административни наказания не са били връчени редовно. Искането е да бъде отменена заповедта.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът се представлява от юриконсулт, който оспорва жалбата и изразява мотивирано становище за нейната неоснователност, като претендира юриконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като обсъди доводите на страните и съдържащите се в административната преписка писмени доказателства, приема за установено следното.

С оспорената Заповед № 69304 от 19.06.2009 г., на основание чл. 171, т. 4, вр. чл. 157, ал. 4 от Закона за движението по пътищата е постановено да бъде иззето свидетелството, даващо право на Т. да управлява МПС. Тази принудителна административна мярка е наложена, след като е прието, че с

влезли в законна сила осем броя наказателни постановления на жалбоподателя са били отнети всички контролни точки и той е загубил придобитата правоспособност, но не е изпълнил задължението си да върне свидетелството за управление в съответната служба на Министерството на вътрешните работи.

Обжалваната заповед е връчена на оспорващия на 27.05.2010 г., видно от направеното от него отбелязване върху екземпляр на същата (л. 7 от делото). Жалбата е подадена от лице с пряк правен интерес от оспорването, на 02.06.2010 г., чрез административния орган, в четиринадесетдневния срок, регламентиран в чл. 149, ал. 1 АПК, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Заповед № 69304 от 19.06.2009 г. е издадена от компетентен административен орган (чл. 172, ал. 1 ЗДв.П), който се е съобразил с административнопроизводствените правила и в съответствие с доказателствата, с които е разполагал е приложил правилно относимите за случая материалноправни норми.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 4 ЗДв.П компетентните административни органи, с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения прилагат принудителната административна мярка „изземване на свидетелството за управление” на лице, което не е изпълнило задължението си по чл. 157, ал. 4. Последната разпоредба създава задължение за водач, на когото са отнети всички контролни точки и той е загубил придобитата правоспособност, да върне свидетелството си за управление в съответната служба на МВР. По делото са приложени от страна на ответника безспорни доказателства за наличие на наказателни постановления (л.л. 9 – 20) за наложени административни наказания за извършени от Г. П. Т. нарушения П. управляване на МПС. Наред с наложените административни наказания наказващият орган е постановил и отнемане на контролни точки, като общият брой на отнетите точки за периода от м. 04.2005 г. до м. 09.2008 г. е 57.

Възраженията на оспорващия, че четири от НП не са му били редовно връчени, както и че „образуваното административнонаказателно производство следва да бъде прекратено” са неоснователни. Представени са доказателства – докладни записки от полицейски служители за това, че след посещения на адреса на жалбоподателя същият не е бил намерен, за да му бъдат връчени лично НП. Така административният орган е приел връчване в хипотезата на чл. 58, ал. 2 ЗАНН и е направил отбелязване в този смисъл върху постановленията. Разпоредбата дава възможност тогава, когато нарушителят не бъде намерен на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен, наказващият орган да отбележи това върху наказателното постановление и то да се счита за връчено от деня на отбелязването. От друга страна позоваването на чл. 34, ал. 1, изр. второ, предложение първо ЗАНН (погрешно посочен в жалбата като чл. 34, ал. 1, предл. 2 от ЗДв.П) не е относимо към настоящото производство. От текста на жалбата в тази част може да се предположи, че жалбоподателят твърди несъставяне на АУАН в указания тримесечен срок. Това възражение е противопоставимо в

производството, свързано с обжалване на самото наказателно постановление.

По изложените съображения жалбата срещу Заповед № 69304 от 19.06.2009 г. следва да бъде отхвърлена.

Така очертания изход на съдебния спор определя претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение като основателна. Подателят на жалбата следва да бъде осъден да заплати на юрисконсултско възнаграждение, в размер на 150 лв., определено на основание чл. 143, ал. 4 АПК, вр. чл. 8, вр. чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2 АПК Административен съд С. - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ направеното с жалбата на Г. П. Т. оспорване на Заповед № 69304 от 19.06.2009 г., издадена от началник на О. „П.” - С., с която е отнето свидетелство за управляване на МПС.

ОСЪЖДА Г. П. Т. – ЕГН: *, Г. С., ж.к. „Хиподрума”, блок 1., вход „В”, етаж 1, А. 141 да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв. (сто и петдесет лева).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 – дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: